

Grund til — selv om Ministeren vil staa paa det, at det andet Stykke skal være en privat Bane og Odsherred-Banen bygges efter andre Regler, vil jeg dog tro, at det var meget hensigtsmæssigt, om der samtidig forelå Sikkerhed for, hvorledes Opgaven skal løses, saa man kunde overse, om det saa virkelig var hensigtsmæssigt, at man skulde begynde saaledes. Skulde nemlig Tilfældet blive det, at det ikke var muligt at saa mere end een Forbindelseslinie mellem den vestjællandske og den nordvestjællandske Bane paa dette Stykke — der er jo Mulighed for, at det ikke skulde kunne lade sig gøre at saa denne Gaffelbane — er der vel ikke nogen Tvivl om, at saa maa man trække Forbindelseslinien ganske anderledes i østlig Retning. At køre ud til Kallundborg for at staa en Forbindelse for Egnen fra Kallundborg til Roskilde med den vestjællandske Bane vilde jo være den urimeligste Ting af Verden, naar man ikke er temmelig sikker paa, at der kommer en anden Bane til at supplere den med. Altsaa saa siger jeg: Er man ikke sikker paa at saa mere end een Forbindelseslinie, faar det Indflydelse paa Sagen, idet man saa maa bedømme den ene Linie efter et helt andet Synspunkt, end naar der er Tale om to, og man maa da ikke nøjes med en lille Krumning her øst eller vest om Tissø — hvilken af dem man vælger, spiller jo ingen Rolle med Hensyn til Forbindelseslinien.

Jeg er desværre i det uheldige Tilfælde ikke at være enig med det ærede Medlem her i Salen, der repræsenterer mig, nemlig det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (C. Larsen), med Hensyn til den lille Krumning, han vilde slaa, idet han vilde køre om forbi de store Herregaarde paa Østtiden af Tissø i Stedet for igennem de store Landsbyer vest for; det tiltalte mig ikke, og desuden kommer han det i Kollision med den ærede Minister og Autoriteterne med Hensyn til Terræforholdene. Han mente, de kunde køre paa Kanten af Tissø, men han skal huske paa, at det er kun et lille Stykke, saa komme de store Banker nordfor, og det bliver noget andet at komme igennem dem. Nej, saavel Ministerens som hans Teknikeres Udtalelser gaa ud paa, at mere østpaa betyder langt østpaa, og det tror jeg ogsaa. Hvis man skulde indskrænke sig til een Forbindelseslinie, maatte man lægge Banen meget østligere og saa komme ud ved Mørkøv, maatte endogsaa ved Regstrup. Det vilde selvfølgelig ogsaa saa Betydning med Hensyn til Til-

knytningen fra Odsherred-Siden, men har man den Mulighed i Udbygning, maa man ogsaa tage sine Forholdsregler og anlægge sine Beregninger derefter. Kan man derimod saa anlagt Linien nogenlunde som af mig skitseret — hvilket jo for øvrigt slutter sig til Anmærkningerne i Lovforslaget — og er der Udbygning til i en rimelig Fremtid at naa det, kan et Udvalg under Forhandling med Ministeren føre Sagen dertil, saa vil jeg tro, at Retningen og Planen for det nuværende Anlæg i og for sig er ret hensigtsmæssigt som et Stykke af Helheden. Men det er jo een Ting at være tilfreds med et Arbejde som et Stykke af en Helhed, og saa at være tilfreds med det som selve Helheden. Derfor har det kun været mit Ønske ved denne første Behandling — uden at jeg ellers vil blande mig i flere af de enkelte Spørgsmaal, der kunde være Anledning til at komme ind paa — at henlede Opmærksomheden paa, at den Opgave, som det foreliggende Forslag efter mit Skøn har at løse, maa løses paa en fuldstændigere Maade, end det her. Naar det bliver knyttet til — jeg lader det være, om det er bestemt i Lovsform, naar der dog blot kommer til at foreligge en Plan, saa vi saa at vide, hvordan det vil gaa med det hele — saa synes jeg først Spørgsmaalet er modent til Afgørelse. For det foreligger jo her mig usikker paa at kunne tage Stilling til denne bestemte Sag, og det tror jeg, enhver som ser uheldet paa det, i Grunden vil være. Det er derfor mit Ønske, at det maa føre os til at saa Sagen frem som en fuldstændig Løsning af hele Spørgsmaalet, først saa tror jeg, at vi med Fornøjelse og med Udbygning til et godt Udbytte kunne gaa til en endelig Løsning af denne Sag. Nu kommer den anden Paragraf, den 2de Paragraffen, skal jeg ikke komme videre ind paa, jeg er i den Henseende særlig enig med det ærede Medlem fra Kallundborg (H. Sørensen), uagtet jeg ellers i mange Henseender maa være uenig med ham. Han udtalte her omtrent de Betragtninger, som jeg kunde ønske at gøre gældende. Det er sikkert nok, at havde vi i 1888—89, da Slagelse—Næstved Banen blev vedtagen, taget hele Ministeriets Projekt, altsaa ogsaa Fortættelsen videre, hvad man vel vilde have kunnet komme ud over, naar der var blevet arbejdet strengt paa det ogsaa, saa vilde vi have haft det uden den Møllesten, som nu er bleven hængt paa det. Det ærede Medlem fra Kallundborg har altsaa fuldstændig Ret i, at nu er Chancen bleven ugunstigere for den Del af Landet, som ligger nord for Slagelse, medens Ministeren havde stillet den gunstigere, den Gang der var Tale om Lan-